

ani dřívější vlastníci usedlosti čis. 1 nestavěli. Nelze-li však vyvoditi ze zákona povinnost žalovaných, aby postavili plot žádaný od žalobců, posoudil odvolací soud věc nesprávně po stránce právní. Protože se odvolací soud nezabýval otázkou, zda žalovaní mají tuto povinnost ze smlouvy a že nevyřídil úplně odvolání, bylo nutno napadený rozsudek zrušiti a věc odkázati k novému projednání a rozhodnutí (§ 510 c. ř. s.).

Čís. 2730.

**V řízení o žalobě na odevzdání najatých místností platí kratší lhůty
Šu 575 c. ř. s.**

(Rozh. ze dne 19. června 1923, R I 491 23.)

Žalobce tvrdil v žalobě, že mu žalovaná pronajala celé čtvrté poschodí domu čis. p. 801 na 6 let, počínajíc 1. únorem 1922, a že se zavázala, veškeré tyto místnosti 1. únorem 1922 odevzdati mu v takovém stavu, by mohly býti obývány, a navrhl, by uznáno bylo právem, že žalovaná jest povinna odevzdati mu ihned uvedené místnosti do nájemního užívání. Žalovaná popřela jsoucnost této smlouvy nájemní a namítla, že se strana žalovaná zavázala, že odevzdá straně žalující místnosti ve čtvrtém poschodí domu č. p. 801 s přísl. »asi« dne 1. února 1922, nikoliv dne 1. února 1922 do nájemního užívání. *Procesní* soud první stolice žalobě vyhověl a doručil rozsudek dne 5. února 1923 žalované, jež podala do něho odvolání dne 19. února 1923. *Odvolací* soud odmítl odvolání pro opozdčenost. *Důvody:* Dle skutkového děje jest nepochybně, že jde o žalobu ze smlouvy nájemní (§§ 1090 a násl. obč. zák.), a o žalobu na odevzdání najatých místností. Pro řízení o žalobách na odevzdání najaté věci a dodržení nájemní smlouvy po rozumu Šu 573 c. ř. s. platí zvláštní předpisy III. oddílu 6. části c. ř. s., zejména i ustanovení Šu 575 c. ř. s. o kratších lhůtách. Mělo proto odvolání do rozsudku, jímž bylo žádosti žalobní vyhověno, býti podáno do 8 dnu od doručení rozsudku (rozh. nejv. soudu ze dne 12. prosince 1922, Rv I 1462 22, ze dne 3. května 1921 Rv I 357 21, ze dne 9. ledna 1907 čis. 2191 ex 1906, rep. nal. čis. 196). Tento právní náhled vyslovuje také Neumann v Komentáři k c. ř. s. k Šu 575, kde praví, že v Šu 575 c. ř. s. stanovené lhůty platí nejen v řízení o námitkách proti výpovědi, nýbrž i o žalobách na vyklizení a odevzdání najatých věcí, o nichž jest řízení v uvedeném oddílu c. ř. s. upraveno. Stejně Ott: Sluší za to míti, že lhůta odvolací v Šu 575 c. ř. s. stanovená platí též nesporně o zahájených žalobách na odevzdání neb vrácení předmětu najatého.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu, poukávav k důvodům usnesení odvolacího soudu.

Čís. 2731.

Zní-li exekuční titul na vymáhání pohledávky dle přípustnosti konkursního řádu, nemůže se vymáhající věřitel domáhati pohledávky exekucí na úpadkovou podstatu, nýbrž pouze dle zásad konkursního řádu.

(Rozh. ze dne 19. června 1923, R I 506 23.)